

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. november 24. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószer birtoklása büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2016. július 8. napján kihirdetett 7.B.531/2016/17. számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát **börtönben határozza meg.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja.**

A vádlott által a 2016. július 9. napjától 2016. november 24. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **12.700.- (tizenkettőezer-hétszáz) forint** bünyügyi költség megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntettének [Btk. 178. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés c) pont] kísérletében és ezért őt 6 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy azok egy részének elkobzását, más részük lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését, illetve kiadását rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2.248.694.-Ft bünyügyi költség megfizetésére és megállapította, hogy az ezen túl felmerült 100.584.-Ft bünyügyi költséget az állam viseli.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyek tartamának emelése, valamint a vádlott és a védő eltérő, enyhébb minősítés és a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.311/2016/1-II. számú átiratában a bűnösségi körülményekre tett észrevétele mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel tényből tényre téves következtetést vont le, ebből eredően téves tényállást állapított meg és a vádlott által elkövetett bűncselekményt is tévesen minősítette. A vádlott jelentős mennyiségű kábítószerre vonatkozó beismerő vallomása alapján indítványozta az elsőfokú ítélet tényállásának helyesbítését és az alapján a vádlott bűnösségének megállapítását az eredeti vád szerinti Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklása büntetében. Álláspontja szerint nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy az eljárás során lefoglalt sárga porból a vádlott a megállapított tényállás szerinti amfetamint akarta előállítani, mivel erre vonatkozóan nem áll rendelkezésre bizonyíték. A vádlott a cselekményével fel kívánt hagyni, amely egy folyamat volt, azonban tetten érték, így azt nem tudta megtenni. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetése előtt sikeres elterelésen vett részt. Utalt arra is, hogy az eljárás során beszerzett vegyész szakértői véleményt a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni, miután az elsőfokú bíróság **(szakértő neve)** igazságügyi vegyész szakértő tárgyaláson történt meghallgatása előtt nem tisztázta, hogy vele szemben kizáró ok fennáll-e. Ezen túlmenően kifogásolta, hogy az igazságügyi szakértői véleményből az derül ki, hogy az utolsó gramm sárga porból is amfetamint kívánt előállítani a vádlott.

Az ítélet tábla mindkét irányú fellebbezést alaptalannak találta.

A fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és azt azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.

Eljárási szabályt sértett azonban, amikor a Be. 110. § (1) bekezdésében írtak ellenére nem tisztázta teljes körűen, hogy **(szakértő neve)** igazságügyi vegyész szakértővel szemben valamely kizáró ok [Be. 103. § (1) bekezdés] fennáll-e, minthogy a tárgyaláson történt meghallgatása előtt kizárólag a hamis szakvéleményadás törvényes következményeire figyelmeztette. Miután az ügyben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a szakértővel szemben kizáró ok állna fenn, ilyen irányú bejelentést a szakértő és más erre jogosult sem tett, továbbá a szakértőt kirendelő határozat a kizáró ok bejelentésére vonatkozó felhívást tartalmazta, ezért mindez a szakértő meghallgatásáról készült jegyzőkönyv bizonyítékként történő értékelését nem érinti (BH2006.279.). Így nem osztotta az ítélet tábla az ezzel ellentétes védői álláspontot.

Az elsőfokú bíróság a tényállás-felderítési feladatának mindenben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekről a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, ezzel összefüggésben indokolási kötelezettségének eleget tett, logikusan, az iratok tartalmának mindenben megfelelő indokát adta annak, hogy a tényállást miért a vádlott védekezésével szemben **(szakértő neve)** igazságügyi vegyész szakértő szakvéleménye, 1., 2., és 3. sz. tanúk nyomozás során tett és tárgyaláson felolvasott vallomásai alapján állapította meg.

(szakértő neve) igazságügyi vegyész szakértő írásbeli szakvéleménye, illetve tárgyaláson adott

szakértői vélemény kiegészítése alapján állapította meg, hogy az amfetamin előállításának első lépéseként létrejött összesen 520 gramm sárga port - amelyből minimálisan 280 gramm amfetamin bázis állítható elő - a vádlott azért hozta létre, hogy abból kábítószer, amfetamint állítson elő. Ezen folyamathoz a szükséges eszközöket, oldószereket, alumínium fóliát és egyéb anyagokat beszerezte, az előállítást megkezdte, így arra vont le következtetést, hogy az összesen 520 gramm sárga porból kábítószer akart előállítani. Ennek körében értékelte, hogy a vádlott által bérelt padlásterben kialakított laboratóriumban már sikeresen előállított nagy mennyiségű amfetamint foglaltak le a helyszíni szemle során, valamint, hogy a vádlott elfogását követően vett vizeletminta a beszerzett toxikológiai szakvélemény alapján amfetamint és THC-COOH-t tartalmazott.

A vádlott, valamint védője által az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezések lényegében a bizonyítékok mérlegelését támadták. Azt sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott azon védekezésével szemben, hogy a tőle lefoglalt és a szükségleteit meghaladó mennyiségű amfetamint előállítani nem akart, arra nem is volt reális lehetősége, elfogása már akkor történt, amikor önként befejezte az amfetamin előállítását és a továbbiakban azt nem szándékozott folytatni. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál a terhelő bizonyítékokat fogadta el, és nem volt figyelemmel a vádlott vallomására.

A bizonyítékok értékelése és az alapján a bizonyítás eredményének a megállapítása az elsőfokú bíróság feladata [Be.78.§ (3) bekezdés]. Az iratszerű és logikus érveléssel elfogadott bizonyítékokra alapított tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor [Be. 352. § (3) bekezdése], így a bizonyítékok újramérlegelésén keresztül a tényállást támadó és az eltérő minősítést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján mindössze azzal helyesbítette, hogy a 2. oldal 5. bekezdésében az Isleworth Crown Court ítéletének száma helyesen: UKCA/NO/12/009710.

A 2. oldal utolsó bekezdés utolsó előtti sorát akként egészítette ki, hogy a vádlott 1-fenil-2-nitro-1-propént **tartalmazó vegyületet** állított elő.

A 3. oldal 4., 6. és 7. bekezdéseiből a jogi indokolás körébe utalta annak megállapítását, hogy az amfetamin bázis mennyisége meghaladja a jelentős, illetve különösen jelentős mennyiség alsó határát, illetve annak hányszorosa, miután az jogi megállapítást tartalmaz, így a jogi indokolásba tartozik.

A fenti helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállás helyes és hiánytalan, azt a másodfokú bíróság a felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a megalapozott tényállás alapján helyesen minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt. A vádlottnál feltalált mennyiségű kábítószerrel történt elkövetés - miután maga a vádlott is e vonatkozásban beismerő vallomást tett -, nem volt kétséges. Az volt a bizonyítási eljárás során a kérdéses, hogy a lefoglalt porból nyerhető kábítószer előállítására a vádlott szándéka kiterjedt-e. Kábítószer előállításának olyan műveletek tekinthetők, amelyek közvetlen eredménye maga a fogyasztható kábítószer (Kúria, 57/2007. BK vélemény). A kábítószer elkészítésére irányuló folyamathoz, azaz az 1-fenil-2-nitro-1-propént tartalmazó vegyületből alumínium fóliák oldószerekkel történő kezelésével és oldószerekkel történő vegyítése útján történő előállításához a

szükséges eszközöket, oldószereket, alumíniumfóliát, egyéb anyagokat a vádlott beszerezte, megkezdte az előállítását, így szándéka arra irányult, hogy a vegyületből kábítószer állítson elő. Tőle az eljárás során kész amfetamint foglaltak le. Az igazságügyi vegyész szakértői vélemény a lefoglalt kábítószer amfetamin bázis tartalmát, az 1-fenil-2 nitro-1-propént tartalmazó vegyületből amalgámos eljárással a kivitelezési hozamot, a jelentős és a különösen jelentős mennyiség alsó határát tól-ig értékekben határozta meg, amely alapján az elsőfokú bíróság a kétséget nem a vádlott terhére értékelve az alsó értékeket fogadta el a tényállás alapjául. Így az azt támadó fellebbezések ugyancsak nem alaposak.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen sorolta fel az enyhítő és a súlyosító körülményeket. További enyhítő körülmény, hogy a vádlott hosszabb ideje előzetes fogvatartásban van, illetve további súlyosító körülmény, hogy a vádlottat külföldön korábban ilyen jellegű cselekményért már elítélték.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetés kiszabásánál irányadó ún. középértékes bünteteskiszabási elv alapján a büntetési tétel középértékéből, azaz 10 évből kellett kiindulni, amittől a bíróság eltérhet a figyelembe vett bűnösségi körülményekre tekintettel. Az elsőfokú bíróság törvényes nemű és mértékű büntetést szabott ki, a felsorolt bűnösségi körülményekre és a bünteteskiszabási gyakorlatra figyelemmel - a kábítószer mennyiségét és a bűncselekményt kísérleti szakban rekedését is szem előtt tartva - a büntetési tétel alsó határát egy évvel meghaladó tartamú szabadságvesztés lényeges súlyosítására, illetve lényeges enyhítésére az ítéletábra nem látott indokot.

At enyhítő körülményekre figyelemmel ugyanakkor a másodfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a törvényben - a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján - meghatározott fegyház végrehajtási fokozatnál eggyel enyhébb, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön végrehajtási fokozatot határozott meg.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban eredménytelenül fellebbezett vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a kirendelt védője díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2016. november 24. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.560/2016/12. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.531/2016/17. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatással a mai napon **jogerős és végrehajtható**.

Szeged, 2016. november 24.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke